

[Industriministeren]

fælles retsgrundlag inden for EF kan styrke samarbejdet på tværs af landegrænserne.

En europæisk økonomisk firmagrube er en sammenslutning af mindst to retlige enheder eller personer, der har hovedaktivitet i mindst to forskellige medlemsstater.

I en vis udstrækning svarer europæiske økonomiske firmagrupper til den her i landet velkendte virksomhedsform interessentskab. Firmagrupper adskiller sig fra interessentskaber ved, at der ved forordningen er skabt et fælles retsgrundlag, der muliggør samarbejde på tværs af landegrænserne. I forordningen er opregnet en række krav af etablerings-, registrerings- og opløsningsmæssig karakter, som kendes fra selskabslovgivningen. Disse krav stilles for at sikre offentlighed om firmagrupper af hensyn til firmagrupperns samarbejdspartnere – det være sig forretningsforbindelser som myndigheder.

Forordningen tillægger i vid udstrækning firmagrupperns medlemmer handlefrihed til at tilrettelægge såvel kontraktlige forbindelser som gruppens interne organisation. Som følge heraf og ud fra ønsket om en begrænset og enkel administration foreslås det at lade den nødvendige regulering af disse firmagrupper blive så enkel og lidt indgribende som muligt.

Da mange af de krav, som regulerer en europæisk økonomisk firmagrube, er sammenfaldende med de regler, der gælder for selskaber, har jeg fundet det mest rationelt at lade udformningen af de nationale regler for disse firmagrupper ske i lyset af de allerede gældende regler for selskaber.

Forordningen er umiddelbart gældende i EF-medlemsstaterne, men på visse områder er det pålagt medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler for gennemførelse af forordningen.

På denne baggrund foreslås en bemyndigelseslov, hvorefter det overlades til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at fastsætte de nærmere regler til gennemførelse af denne forordning og eventuelle efterfølgende forordninger, der måtte supplere eller ændre den oprindelige forordning.

På enkelte områder er det overladt medlemsstaterne at fastsætte særlige nationale regler. Jeg har fundet, at de mest betydningsfulde af disse bør fremgå af loven, mens fastsættelse af særregler af mere teknisk karakter mest hensigtsmæssigt vil kunne ske ved bekendtgørelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale dette til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af søloven. (Arrest i skib).

(Lovforslag nr. L 138).

Lovforslaget er udarbejdet i samarbejde med det danske sølovsudvalg. Da de øvrige nordiske lande er i færd med at gennemføre en tilsvarende lovgivning, er der i forbindelse med det nordiske samarbejde på sølovsområdet opnået enighed om de grundlæggende principper.

Lovforslaget tilsigter at gøre det muligt for Danmark at tiltræde den i Bruxelles den 10. maj 1952 vedtagne konvention om arrest i søgænde skibe.

Baggrunden herfor er, at EF's domskonvention af 1968, som Danmark har tiltrådt, indebærer, at reglerne om godsværnet ikke længere kan anvendes ved retsforfølgning i forbindelse med arrest i skib i sager, der er omfattet af denne konvention. Domskonventionen ville således alvorligt begrænse mulighederne for at opnå jurisdiktion i søretssager, hvor sagen ofte er baseret på godsværnet. I domskonventionens artikel 57 bestemmes det dog, at konventionen ikke berører eksisterende eller fremtidige konventioner, der på særlige områder fastsætter regler for domstolens jurisdiktionskompetence samt for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Med nærværende lovforslag, der skaber grundlaget for dansk tiltrædelse af arrestkonventionen, bevares dansk værneting ved retsforfølgning i forbindelse med arrest i skib i sager, der er omfattet af domskonventionen.

Der har ikke hidtil været regler i søloven om arrest i skib, idet de almindelige regler om arrest i retsplejeloven har fundet anvendelse. Danmarks tiltrædelse af arrestkonventionen vil imidlertid forudsætte særlige lovbestemmelser om arrest i skib, som det da vil være naturligt at have i søloven.

Ved arrest i lovforslagets forstand forstås tilbageholdelse af et skib efter retslig beslutning til sikring af et søretskrav. Med hensyn til en arrest uden forbud mod skibets afsejling gælder retsplejelovens almindelige regler om arrest.

[Industriministeren]

Arrest uden forbud mod skibets afsejling, hvor sikringsakten er registrering i skibsregistret af en fogedkendelse i henhold til retsplejelovens regler, kan derfor ske også for andre krav end dem, der er nævnt i lovforslaget.

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder kan jeg i det hele henvisse til de til lovforslaget knyttede bemærkninger.

På baggrund af indgåelsen den 16. september 1988 af den parallelle konvention til domskonventionen med EFTA-landene forventes lovforslag indeholdende tilsvarende bestemmelser udarbejdet i de øvrige nordiske lande i nær fremtid.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger.

(Lovforslag nr. L 143).

Lovforslagets hovedformål er en gennemførelse af Rådets direktiv af 20. december 1985 om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og Rådets direktiv af 22. marts 1988 om ændring af dette direktiv.

Direktivets målsætning er at tilnærme konkurrencebetingelserne for investeringsinstitutter og gennemføre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af investorerne ved at opstille minimumskrav til lovgivningen. Denne samordning har endvidere til formål at give de investeringsinstitutter, der opfylder direktivets regler, adgang til at markedsføre deres andele i andre medlemslande.

Direktivet fastsætter regler for investeringsinstitutter for så vidt angår godkendelse, tilsyn, midlernes anbringelse samt de oplysninger, der skal offentliggøres. Reglerne skal gennemføres i dansk lovgivning senest den 1. oktober 1989.

Ved lov nr. 229 af 26. maj 1982 om investeringsforeninger gennemførtes i Danmark et offentligt tilsyn og en regulering af investeringsforeningers virksomhed. Kommissionen havde på dette tidspunkt fremlagt sit forslag til direktiv om institutter for kollektiv investering, hvorfor loven i vidt omfang tilgodeser direktivets krav.

Tilpasning af investeringsforeningsloven til direktivet kræver ud over en række tekniske tilpasninger især ændringer i lovens kapitel 5 om midlernes anbringelse, hvor jeg kan nævne følgende hovedpunkter.

Efter forslaget må en investeringsforening ikke anbringe midler i ædle metaller. Endvidere må en investeringsforening kun erhverve løsøre og fast ejendom, der er nødvendige for udøvelse af dens virksomhed, hvorfor den gældende 5 pct.-grænse for sådanne investeringer ophæves.

Desuden indeholder forslaget en bestemmelse, der forøger en investeringsforenings mulighed for at eje stemmeberettigede aktier udstedt af en enkelt emittent fra 10 pct. til 15 pct., såfremt besiddelsen ikke giver mulighed for at udøve betydelig indflydelse på administrationen af emittenten. Forhøjelsen af procentgrænsen er foreslået ud fra et ønske om ikke at lægge hindringer i vejen for investeringsforeningers anbringelse af midler i Børs III-selskaber.

Ud over de ændringer, der følger af direktivet, har det været nødvendigt at præcisere reglerne for de investeringsforeninger, der er opdelt i afdelinger. Således skal minimumskraverne til en investeringsforenings formue også gælde afdelinger for at sikre investoren, at formålet med investeringsforeningens virksomhed – anbringelse af midler under iagttagelse af principperne om risikospredning – opfyldes.

Forslaget indeholder overgangsbestemmelser, der letter de eksisterende foreningers tilpasning til de nye krav.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

(Lovforslag nr. L 141).

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter.

(Lovforslag nr. L 142).

De væsentligste ændringer i forslaget om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. vedrører en liberalisering af placeringsreglerne, en